

רנ"ז ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים ר"ח כה.

מסורת הש"ס

(א) שמועט נט. לט.
(ב) וְיָלַד דַּעַת הַתְּחִלָּה
ק' אֲחִירָא נִשְׁמָעוּט נט. לט.
(ג) עַר הוּם' שְׁמָעוּט
נט: ד"ה מָסוּס קִיטָא.
(ד) שְׁמָעוּט נט. כל הַקִּיטָא
ע"ס נְחֵמָה וְכֹחַ שְׁמָיִטָא
(ה) מְחִיטָא מִן: [שְׁמָעוּט]
נט. א' (ו) קִדְשׁ מ. חֲלִילָה.
(ז) שְׁמָעוּט נט. א' (ח) [שְׁמָעוּט]
(ט) [מְקוֹר] עַר
אֲדָר ב' גִּרְס' אֲדִרְיָא
ע"י עִירֹת וְכֹחַ הַמְּשֵׁשׁ
ע"ס הַסֵּכֶר יִלְמָדוּט ע"ס
ע"י מְסָרָא שְׁמָעוּט נט.
(י) אֶפְסֵי ב' שְׁמָעוּט לַעֲמֹד
הַקִּדְשׁ. (י') מְדַבֵּר טו.
(י') אֶפְסֵי ב' י"ג.

הגהות הב"ח

(6) ג'ם' לולא עבריתון
 ויתן לתהימן על דעתיה:
 (7) שם דמתי וכל אכל
 תהימן ויתן ולשבע תורה
 דמקרייתון
 משמע תורה אחת וכל
 תורה אשם ולשבע
 דמקרייתון משמע
 משמע מצות המלך
 וכל מצות שבתורה
 לשבע מצות דמקרייתון
 הנה ונתת לז': (8) א'
 שלם פשה מלך אש
 שם דמתי ריטו: (9) ד'
 (10) לא לאו ויתן
 פשייתו אלא פ'ו אוקר
 אלה בעצמה הסד':
 (11) ריה' ליתמי לא וסי'
 שם הד מלך ויתן לז':
 (12) ריה' מלחם לא וסי'
 שם קורט שם הד מלך
 שמוק קורט רה"ק אם
 לא אוקר חש דומא
 דמתי שם דמתי:

גליון הש"ס

בהרצין ד"ה אלא. הנדר
שוא לא אשכחן. ע"י נרין
לפול דף יד ע"כ ד"ה
לכלל לחמך: שם י"ה
רבו תליסר אודותא.
אודותא. קר ג"י הריש
סמיטת פ"ה מ"ז וע"י
פירושו בערוך והריש
הנילו נסמו:

תוספות

בבשרו. פי' שהוא מטמא
ההי כמו קורות בית
הבד ולפי' דמה ענין
המטמא לקורות בית הבד
לכפי' הפרש גמרוף פלטי'
גלגלי' ופרץ כולה נמי
מטמאין פירוש כנען ולכן
יחא נבי קורות בית הבד:

פירוש הרא"ש

מחזרת עבודת בוכים
הסביל הנוסד בה בל
הנחמ עבודת מוכס
כי חסנו ולא תעשו
על כל המלות: אלא
שילח לא ברחא נקם.
על דעם המקום ועל
דעמו: אורורא תרבנא.
במנו אורור קוסים (מלס)
לזר: בפרוק. רחם
לזנו עול: בולח נחש
בסרף מרע. כולח
מחשם ערופים ינור
כעסח לזס עוליס:

אָרעמאָ דידן אײַשטעכט. כדרך שני
 אדם לקרוא לנמלים עולי מזרים: ל
 דעלן על דערק און משגינן אונק
 צוועלל און אקקוודרי ייספספס שמש
 ובקר רוחו לפסור עלמא מן
 השפועה. מכלל דעבד איינע דנשבע
 לדעמא דנפשיה הכא נמי נישא הכי
 בני שומשמי: לא. שומשמי
 לא אקקוודרי לאו מילתא היא ובהכי
 איז מײַסער נאָר נפשיה ומשנה
 טעמא לא היו אומרם לו היו יודע
 ממש הוב ובעי למיפסור בהכי ובשאר
 מילי לא עבד איינע דנשבע אדעמא
 דנפשיה: וסא אײַז וכן מלניו כי
 שנאמר ולא אחכם לבדכם. הכי
 פירושו איני משביע אחכם על
 דעתכם לבדכם: לאפוקי מאי.
 קאמר להו הכי לאו לאפוקי דאי
 אפיקו לה שמה לעבודת כוכבים
 אלוה ופלחו לה ובעו למיפסור
 נפשיהו דאמרי דפלמי לאלוה: לא.
 לאו לאפוקי משום האי קאמר הכי
 דאינהו לא מזו לאפוקי צעדות
 דיכביש שמה אלוה ולמיפסור נפשיה
 ויהי דהא עבודת כוכבים איקרי
 אלוה מעשמה: אס כן אמאי משבע
 יסהון הכי על דעם הקמס ועל
 דעמי ליטבע יסהון דמיימיסו טורה:
 הוה משמע טורה אחס. כנכח
 בבלד: משמע מלות המלך.
 שכפרשה שום תשים ענין מלך
 ודברים יי שיש שם מלות: וליטבע
 הכי דמיימיסו עבודת כוכבים
 וטורה כולה אי בני דמיימיסו
 פיריג מלות. ולא מני למיטעי
 מידי: אלא משא רבינו מילסא
 דלאו עריאח נקט. כשאמר על דעת
 המאוס ועל דעמי ששם כלה הכל:
 אורווסא. אעפנבלות מלכות גדול:
 וכלע יסהון. אלמא דהוה גדול
 מקורת בית הד: כערק קאמר.
 נחש מעמר לא משמחה קבורת בית
 הד: וסא כולוה מערק עריס.
 חן מעמרין: בנבו ערק קאמרין:
 ולא היו גדול כי האי גוונא:
 וליסי. אס לא ראיחי נחש גבו
 ערק קבורת בית הד: (א) מילסא
 ציב אורחא קמל. דכי אמר (א)
 איני הד אבז ערק קאמר דורו
 דקורת בית הד דהוי ערק
 חדקיס חדקיס: נפאק מינה. למוכר
 קורת בית הד לחיירו: אי גבא
 ערק און. ודאי הו קורת בית הד:
 מחי

מסגרי

א"ל כי משתבע אדעתא דידן משתבע ואנן לא מסקינן נפשין אשומשמיני ועל דעתא דנפשיה לא עביד איניש דמשתבע והתניא ^אכשהו משביעין אותו "אומרים לו הוי יודע שלא על תנאי שכלבך אנו משביעין אותך אלא על ^בדעתינו ועל דעת בית דין לאפוקי מאי לאו לאפוקי דאסיק להו לאיסקונדרי ואסיק להון שמא זוי ומדקאמר על דעתינו בכלל דעביד איניש דמשתבע אדעתא דנפשיה לא לאפוקי ^גמקניא דרבא לההוא גברא דהוה מסיק בחביריה זוי אתא לקמיה דרבא א"ל ללוה ויל פרע לי א"ל פרעתך א"ל רבא א"כ ויל אישתבע ליה דפרעתיה אול ואיתי קניא ויהיב זוי בגייה והוה מסתמך ואויל ואתי עליה לבי דינא אמר ליה למלוה נקוט האי קניא בידך נסב ס"ת ואישתבע דפרעיה כל מה דהוה ליה בידיה ההוא מלוה רגו ותברה לההוא קניא ואישתפך הגהו זוי לארעא ואישתכח דקושטא אישתבע ואכתי לא עביד דמישתבע אדעתא דנפשיה והתניא ^דוכן מצינו במשה רבינו כשהשביע את ישראל בערבות מואב אמר להם הוו יודעים שלא על דעתכם אני משביע אתכם אלא על דעתי ועל דעת המקום שנאמר ^הולא אתכם לכרכם וגו' מאי אמר להו משה לישראל לאו הכי קאמר להו דלמא ^ועבירתון מילי ואמריהון על דעתינו משום הכי אמר להו על דעתי לאפוקי מאי לאו לאפוקי דאסיקו שמא לעבודת כוכבים אלוה בכלל דעביד איניש דמשתבע אדעתא דנפשיה לא עובדת כוכבים איקרי אלוה דכתיב ^זובכל אלהי מצרים וגו' ולשבע יתהון דמקיימיתון ^חמצות משמע מצות המלך ולשבע יתהון דמקיימיתון כל מצות משמע מצות ציצית ^טדאמר מר ^ישקולה מצות ציצית כנגד כל מצות שבתורה ולשבע יתהון דמקיימיתון תורה משמע תורה אחת ולשבע יתהון דמקיימיתון תורות משמע תורת מנחה תורת חטאת תורת אשם ולשבע יתהון דמקיימיתון [תורות] ומצות [תורות] משמע תורת המנחה מצות משמע מצות המלך ולישבע יתהון דמקיימיתון תורה כולה תורה כולה משמע עבודת כוכבים דתניא ^{יא}חמורה ^{יב}ה כאלו מודה בתורה כולה ולישבע יתהון דה כולה אי נמי שש מאות ושלוש עשרה תא דלא טריחא נקט: אם לא ראינן נחש היהוא חויא דהוה בשני שבור מלכא רמו ובלע יתהון אמר שמואל בטרופ כולוהו טרופ קאמרינן ולחני טרופ מילתא אנב גבו טרופ למאי נפקא מינה למקח וממכר כבד לחבירו אי גבו טרופ אין ואי לא לא: מהני

תני

במחמא הוא ודאי שבעת שוא הוה:
ר שבעה אם לא ראיני לאו אמר
היכי דהסח (לקמן מה) תנין שפך
פירות עליו דכדמרתין לקמן הכא
נמי דאמר יאכרו פירות עולם על
בשבעה אם לא ראיני וכו' כלומר
ואוכלוהו גווי דמתניתין קאי ורבותא
משום נחש בקורת בית הסד היא דס"ד
אמינא נהי דבגדרים אמרין דהפירות
אמורין תסור הוה אמש שפך כאלא
נתכוון לקבור פירות לא לקי משום אם
*גדר שוא לא אשכחן ומש"ה בדין
הוא שנאמר שלא נתכוין לאקבור פירות
אלב בשבעה דאי לא נתכוין לאקבור
פירות קאי משום שבעת שוא סד"א
ודאי לאקבור פירות עליו נתכוין ר
היכי דלא לילקי קמ"ל דאפי' בשבעה
קמיינן דהאי טעמא דכתיבנא במתניתין
דאי לאקבור פירות נתכוון לא היה
חולה איסורן בתנאי מהו: א דאשפא
והא אשכחנא דאשפא דאשפא דאשפא

ליה אשהבנע על דעמינא אינו נשבע על
 מה שיש בלבו אלא על דעמינא:
 כשנן משביעין אותו. למודה מקנא:
 אסקודרי. מחיכות עין קטנות
 שמתקן בהם: ואסקי
 לכו שמא וכו'. כזה את שמש מעות:
 א"ל פרעפיץ. כלומר פרעמיץ מקנא
 ואי סופר בכל למה ליה למקנא ספרא
 לאורייתא הא לא מחייב אלא שבועת
 היתא ליתא בנקיטת חפץ אלא ודאי
 מודה מקנא הוה. וה"ש"ס הכא לא חש
 לפרושי משום דלאו בניהו דיי עסיק
 ובכר כחמיני בפרק שבועת הידיין
 בסייעתא דשמיא: ה"ג ואשכנע
 פרישטא לך וכו'. ולא גרסינן פרעפיץ
 לך דהא אינו לאו במוות פרישטא
 שקליה: לא אשכס לכרסס. לא
 כשלתא משמעתא בכנסס. שאס סה
 לומר שאפי' עס דורות הבאים היה
 בורח בריה אף כמיני בנה הכי את אשר
 ישנו פה בו' ואת אשר אינו פה וכו':
 דאי אסיקו שמא לעבורה כוכבים
 אלוה. כלומר וכו"ע ש'אינו בשמעת
 הלשון הא דשעס על עבודה כוכבים
 חמורה עבודה כוכבים. דחמי
 בקרבן עבודה כוכבים' וכי חשבו ולא
 חשבו את כל המעות: אלא מילאס
 דלא ערייתא נקט. ובפ' שבועות שמיס
 בתרא (שטותא טט). מסקינן ל"ב לימא
 להו על דעמי על דעת המקום ל"ב כי
 היכי דלא חייהו הפרה לשבועתיהו
 ופישימי עס כס"ד: מילאס "זארוואס
 דיסינא. שיעור מילאס זארוותא חפן:
 כפרק. שפון כקעים בנקיעים:
 גבו ערוץ. שאין עשו כקעים בגבו
 אלא בזארוו כלבד: למקס ומחכר.
 שהמכר קוית בית הכד לחברו סתם
 לריץ שיהא ערוץ. ובידושלמי נראה
 שפרש טורח מרובע דלמפרקי התס'
 אין מרובע בנביות ואפרקי האס
 כן למה ליה למחני כקורת בית
 הכד ומשי לית אזרחא דתנא
 מתפיס אלא מילאס רבה דתנינא
 גמל הפורח באריר ולימתי עכבר:
 מתני'

מאת

עין משפט
גר מצותה

בב א מ"י (פ"ג מהל'
טענות ה"י על
פ"א הלכה י"ח קמ"ג ע"ג
קמ"ג טע"ע ח"מ ס"י פ'
ס"י כ':
בב ג מ"י פ"ג מהלכות
נ"ג ה"י ט"ז ע"ח
ס"מ כד:
בב ג מ"י פ"ג מהלכות
ע"ח טע"ח ה"י ד
קמ"ג א"ח ע':
ד מ"י פ"ח מהלכות
ה"י ט"ז:

תורה אור השלם

וְלֹא אַחֲכֶם לְבָדְכֶם
אֲנֹכִי מֵרַת אֶת הַבֵּרֶת
הַזֹּאת וְאֶת הָאֱלֹהִים
הַזֹּאת: דְּבָרִים כֵּט יג
וְעָבְרָחִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְלִילָה הָזֶה וְהִכִּיתִי כָל
בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲשֶׁר יֵרֵד בְּהֶמְהָ וּבְכָל
אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעִשֶׂה
שְׁפָטִים אֲנִי י: שְׁמוֹת יב יב

מוסף רש"י

[illegible]

(כס.) תלישר ארורחא וריבנא. מלא שלג פשרה אורות קוסים מכן. שיהי כעל בלי אלד ועשו חצילת מכן ומתו בהן הכחות וחיות וגמלי אלם קטנים בהן וכלנס וכערה גנופז ומת (שסו). שער
הזה, יש בו חילים, כך רלווי נתן עומד (שסו). ברולרו חושבי מיטרף טריפי. ומשני בכנסו נקוד מכשם שיהי נקוד גנוז ואלו משני עשר החברות מלא בערות (שסו).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones